

givelse af Fattighjælp, end Tilfældet var for de Lovforslag, som blev vedtaget i henholdsvis 1906, 1909 og 1912. Jeg sigter hermed til de Bestemmelser, som indeholdes i det her foreliggende Lovforslags § 2, som svarer til dem, der fandtes i § 2 i det i 1920 forelagte Lovforslag, og som udvider Virkningerne af Fattighjælps Eftergivelse til at omfatte ogsaa Aldersrenteomraadet — i 1920 var det Alderdomsforørgelsesomraadet, Talen var om —, saaledes at Bestemmelsen i Aldersrenteloven om, at der ikke maa være ydet Fattighjælp til den vedkommende indenfor en vis Periode, før Aldersrenteydelse bliver virksom, skal betragtes som bortfaldet. Det er jo en særdeles betydelig Udvidelse af Lovforslagets Virkning og en Udvidelse, som man maaske kan nære nogen Betænkelighed ved, idet det, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har bemærket, overlades Kommunalbestyrelserne at træffe Bestemmelse om, hvorvidt man vil benytte Loven eller ej, og det med Hensyn til Aldersrenten, som jo er et meget vigtigt Omraade for de gamle Personer, kunde bevirke en ulige Stilling indenfor de forskellige Kommuner, som er i Strid med det Ligestillethedens Princip, det har været Hensigten ved Aldersrentelovens Vedtagelse at gennemføre.

Saa vidt jeg ser, vil Lovforslaget under Hensyn til de særlige Forhold i de sønderjydske Landsdele kræve en Tilføjelse til § 1, men det er en Tilføjelse, som det vil være muligt at gøre mellem Lovforslagets første og anden Behandling. Jeg skal saaledes, idet jeg udtrykker min Betænkelighed ved § 2, udtale, at for saa vidt den høje Rigsdag maatte ønske at fremme det her foreliggende Lovforslag, vil det ikke støde paa nogen Modstand fra min eller Regeringens Side.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Haurum): Jeg skal kun ganske kort takke Ministeren for den Velvillie, han viste og jeg haaber, at den høje Rigsdag vil give Ministeren Løjlighed til at faa dette Lovforslag gennemført.

Kr. Kristensen: Den sociale Lovgivning, vi har faaet i de senere Aar, gaar ud paa i størst mulig Udstrækning at lægge Forholdene saaledes til Rette for de smaa i Samfundet, at de i saa ringe Omfang, som gørligt er, skal henvises til at blive hjulpet af Fattigvæsenet. Jeg tror ikke, at der er nogen, der vil benægte, at Venstre ogsaa har gjort sin betydelige Indsats

i dette Arbejde. Og derfor kan man fra vor Side heller ikke andet end have Sympati for et Lovforslag som det foreliggende. Som Ministeren udtalte, er der Velvillie indenfor Venstre overfor Lovforslaget. Jeg tror dog ligesom den højtærede Minister ikke, at vi kan gennemføre det saadan med et Snuptag. Der er visse Ting, der trænger til Undersøgelse. Jeg synes i alt Fald, at det er noget betænkeligt at eftergive al Understøttelse, uanset om de paagældende er kommet paa Fattigvæsenet ved egen Skyld eller ej. En saadan Sondring synes jeg — og jeg tror, at jeg kan udtale det paa Venstres Vegne —, at det ikke vilde være urimeligt at foretage. Der kan ogsaa være forskellige Hensyn at tage med Hensyn til § 2. Derfor vil jeg, naar Forhandlingen er sluttet, foreslaa Lovforslaget henvisning til et Udvalg. Jeg tror, det er ganske umuligt at tage det saadan, som det foreligger i Øjeblikket.

Svon: Ogsaa vi fra vor Side anerkender det smukke Sindelag, som ligger til Grund for Forslagsstillerens Lovforslag. Det vidner baade om stor Kærlighed til de Mennesker, der socialt set er kommet i Nød, og samtidig om, at en vis royalistisk Stemning aabenbart er ved at komme frem ogsaa indenfor Socialdemokratiet, hvormed man har ønsket at yde sit, om end sparsommelige Bidrag til den Føststemning, man gerne ønsker frem i den nærmeste Tid. Dette kan jeg kun hilse med Glæde. Hvad i øvrigt angaar Enkeltheder i Lovforslaget, finder jeg ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at komme nærmere ind paa det, da Lovforslaget efter den sidste ærede Talers Udtalelser vil blive underkastet Udvalgsbehandling; men jeg kan allerede paa nærværende Tidspunkt antyde, at ogsaa vi fra vor Side mener, at Lovforslaget i alt Fald bør undergaa visse Ændringer.

Henningsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne ikke alene udtale en Anerkendelse af den smukke Tanke, der ligger bagved Lovforslaget, men jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne udtale Ønsket om, at dette Lovforslag vil blive gennemført. Jeg tror ikke, at vi behøver at nære nogen Ængstelse for, at de Kommunalbestyrelser, der faar den her foreslaaede Bemyndigelse, vil gaa for vidt. Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen mente, at det var noget betænkeligt at eftergive al Understøttelse uden Hensyn til, om Hjælpen var foranlediget ved egen Skyld eller ikke. Men